

Responsum nr. 3075 af 24. marts 1994

09.06.2009

A var bosat i udlandet og havde tegnet en sygeforsikring med dækning for udgifter til medicin og lægebehandling. A pådrog sig en sygdom i forsikringstiden og påstod nu under henvisning til FAL par. 120 forsikringsselskabet tilpligtet at betale fremtidige udgifter i forbindelse med sygdommen.

Forsikringsselskabet gjorde gældende, at FAL par. 120 var fraveget, idet forsikringssummen var begrænset til 193.000 kr. pr. person p.a.

Ankenævnet for Forsikring spurgte i forbindelse med behandling af sagen Assurandør-Societetet, om FAL par. 120 var fraveget ved den nævnte begrænsning af den årlige erstatningsudbetaling.

I tilfælde af at societetet ikke anså FAL 120 for fraveget, var der efter Ankenævnets opfattelse to muligheder:

1. Der udbetales for sidste år, forsikringen er i kraft, og efterfølgende år erstatning med indtil 193.000 kr. (sidste år maksimum) for den i forsikringstiden opståede sygdom.
2. Der udbetales efter forsikringens ophør erstatning med indtil 193.000 kr. pr. år for den i forsikringstiden opståede sygdom.

Ankenævnet spurgte endvidere om, hvad der var praksis i branchen i lign. situationer.

Efter societetets opfattelse var FAL par. 120 ikke fraveget, hvorfor selskabet hæftede for sygdommens skadelige følger med 193.000 kr. pr. person p.a.

Societetet oplyste, at der næppe var en fast praksis for, hvorledes selskaberne ville opgøre erstatningen i et tilfælde som det foreliggende.